

Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnader och kyrkomiljöer i
Linköpings stift 2004

RÖKS KYRKA

Röks socken
Ödeshögs kommun
Linköpings stift
Östergötlands län

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM

Raoul Wallenbergs plats • Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013-23 03 00 • Fax 013-14 05 62
info@ostergotlandslansmuseum.se • www.ostergotlandslansmuseum.se

RÖKS KYRKA

Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnader och kyrkomiljöer i Linköpings stift
Delrapport augusti 2004

Innehåll

Bakgrund.....	3
Syfte.....	3
Kulturminneslagen.....	3
Kulturhistorisk bedömning.....	3
Inventeringens uppläggning och rapport	4
RÖKS KYRKA.....	4
KULTURHISTORISK BEDÖMNING.....	9
HÄNDELSELISTA.....	11
KÄLLOR.....	15
Kartor.....	15

INLEDNING

Bakgrund

Med utgångspunkt i behovet av att förbättra kunskapsunderlaget för våra kyrkobyggnader och kyrkomiljöer genomförs en stiftsövergripande kulturhistorisk inventering. På uppdrag av Linköpings stift utför Östergötlands länsmuseum inventeringen inom stiftets del av Östergötlands län. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen och påbörjades under år 2004. Projektet beräknas vara avslutat vid utgången av år 2006. Inventeringen berör de till Svenska kyrkan hörande kyrkobyggnader som omfattas av kulturminneslagen. Lagen gäller de kyrkobyggnader som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet. Denna rapport utgör en delrapport i inventeringen vars resultat kommer att sammanställas och analyseras i en stiftsövergripande rapport.

Syfte

De stiftsövergripande inventeringarnas syfte är:

- att lyfta fram och öka förståelsen för kyrkans kulturvärden och att främja kontakterna mellan kyrkan och kulturmiljövården
- att skapa ett underlag för församlingarnas/samfälligheternas planering och förvaltning av kyrkan/kapellet och för vård- och underhållsplaner
- att sammanställa ett enhetligt och tillgängligt kunskapsunderlag med beskrivning av och historik för den enskilda kyrko/kapellbyggnaden samt en bedömning av de kulturhistoriska värdena. Inventeringen blir samtidigt en samlad dokumentation och överblick av kyrkobyggnader/kapell och kyrkomiljöer i stiftet från 2000-talets första decennium.
- att skapa ett underlag för handläggning av kyrkoantikvariska ärenden och för bedömning av var det är särskilt viktigt att stödja insatser med kyrkoantikvarisk ersättning.

Kulturminneslagen

Enligt Lag om kulturminnen m.m. (SFS 1988:950) skall Svenska kyrkans *kyrkobyggnader*, *kyrkotomter* och *begravningsplatser* vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas. Tillstånd måste sökas hos länsstyrelsen för att göra väsentliga förändringar av kyrkobyggnaden.

Kulturhistorisk bedömning

Den kulturhistoriska bedömningen görs utifrån principer som tagits fram av och fortlöpande diskuteras med representanter för Linköpings stift, länsstyrelserna i Jönköpings, Kalmar, och Östergötlands län samt läns museerna i Jönköpings och Kalmar län. En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan hela tiden föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl den enskilda kyrkobyggnadens värden som kyrkomiljöns i sin helhet, men också till värden i förhållande till andra kyrkobyggnader i stiftet och övriga landet. Inför varje planerad förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen utgör underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Inventeringens uppläggning och rapport

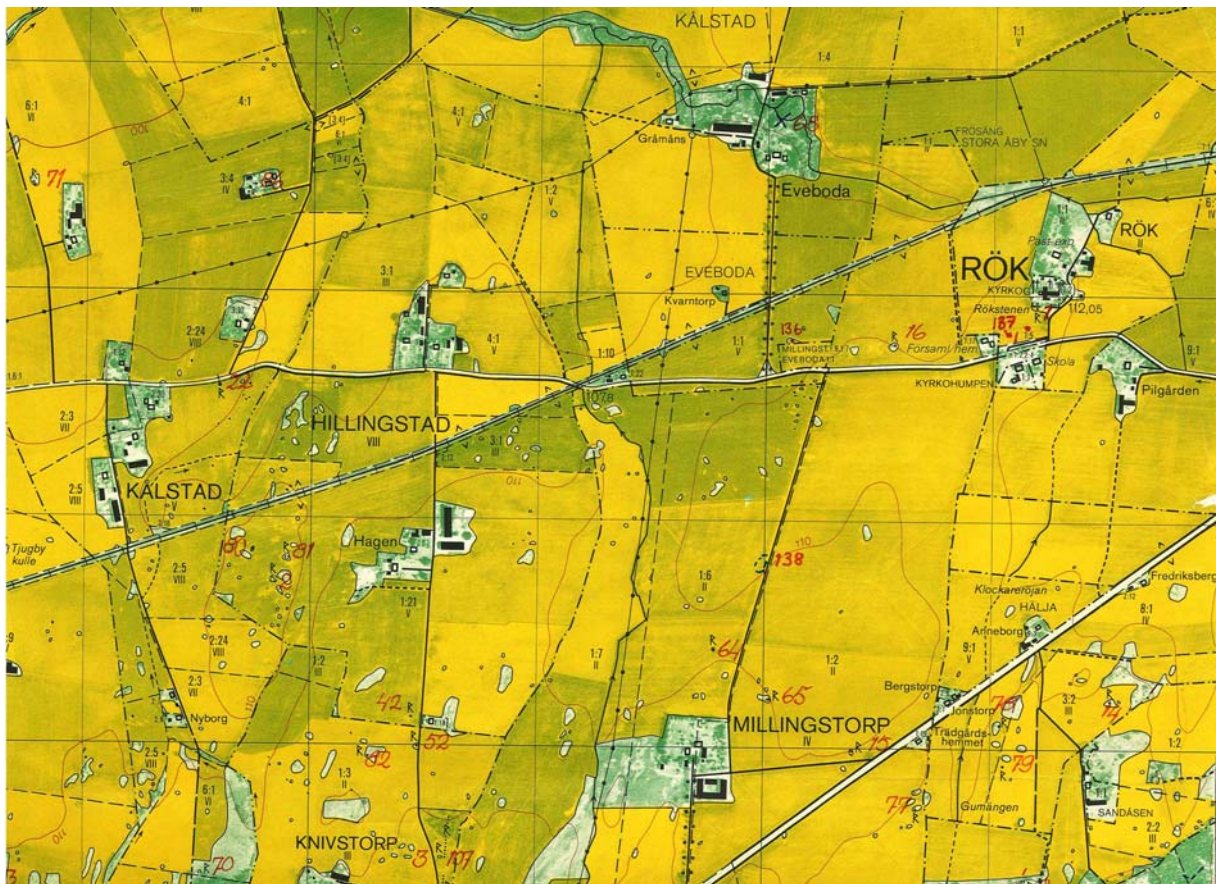
Rapporten består av en historik över kyrkobyggnaden, en beskrivning av exteriör och interiör, fotografier och en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering och fotografering samt en arkivgenomgång. De aktuella arkiv som gått igenom har främst varit läns museets topografiska arkiv och Antikvarisk-topografiska arkivet, Riksantikvarieämbetet i Stockholm. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur däribland hembygds litteratur. I viss mån har lantmäteriets handlingar och kartor nyttjats. De i rapporten redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av händelser i kyrkobyggnadens historia. Arbetet inkluderar en omfattande fotodokumentation varav endast en mindre del är presenterad i denna rapport. Delar av inventeringsmaterialet görs tillgängligt via Kulturmiljövårdens bebyggelseregister, vilket är ett informationssystem som förvaltas av Riksantikvarieämbetet (www.raa.se).

Fältarbetet, fotografering och rapportsammanställningen har utförts av antikvarie Anna Lindqvist vid Östergötlands läns museum. Rapporterna finns tillgängliga på Linköpings stift, Länsstyrelsen i Östergötlands län, Östergötlands läns museum samt på respektive kyrklig samfällighet.

RÖKS KYRKA

Rök 2:1, Röks socken, Ödeshögs kommun, Lysings härad, Östergötlands län och landskap, Linköpings stift

Röks kyrka är belägen på östgötaslätten. Kyrkomiljön ingår i ett större område av riksintresse för kulturmiljövården och utgör även ett välbesökt turistmål av internationellt intresse, eftersom Rökstenen är uppställd i direkt anslutning till kyrkogårdsmuren. Den är landets märkligaste runsten genom sitt språkliga innehåll och antal runor. Den medeltida kyrkan, som var uppförd av kalksten på 1100-talet, revs i samband med att den nuvarande kyrkan uppfördes 1842-1845. Den nya kyrkan uppfördes av sten med ett rektangulärt med rakslutet kor och halvrund sakristia i öster samt västtorn. Ritningarna är utförda av östgötabyggmästaren Abraham Nyström och reviderade av arkitekt Carl Gustaf Blom Carlsson vid Överintendentsämbetet. Fasaderna är vitputsade och det relativt flacka sadeltaket är plåttäckt. Huvudingången är via tornet i väster, men ingångar finns även centralt placerade på långhusets nord- och sydsidor. Kyrkan är mycket välbevarad såväl exteriört som interiört och är en av de bäst bevarade empirekyrkorna i landet.

Utdrag ur ekonomisk karta, 1948 och 1983, blad 8E 2h Rök

Utdrag ur häradsekonomska karta 1868-1877, blad Åby

Socknen

Rök benämns som socken 1387. Socken är belägen i övergångsbygden mellan östgötaslätten i norr och Sydsvenska höglandet i söder. Socken är fornlämningsrik. Huvudnäringen har varit jordbruk, men en del småindustrier har även förekommit, såsom stenhuggeri och kvarn- och sågverksrörelser. Den gamla riksvägen från Stockholm söderut passerar socknen och 1910 öppnades järnvägssträckningen Mjölby – Hästholmen för trafik med station i Rök.

Kyrkomiljön

Röks kyrka är belägen på östgötaslätten. I direkt anslutning till kyrkogårdens norra sida ligger prästgården. Huvudbyggnaden är uppförd i mitten av 1700-talet och har trots ett flertal ombyggnader bevarat sin 1700-talsprägel. Lönebostället ligger ca 200 m nordost om prästgården. Söder om landsvägen är två skolor belägna, den ena uppförd 1846 med rödfärgad träpanel och den andra uppförd 1886. Den senare, den s k slöjdvillan, är en av fyra som uppfördes som trädgårds- och slöjds skolor i enlighet med en donation. De övriga finns i Heda, Stora Åby och Ödeshög. I kyrkomiljön återfinns också församlingshem och vaktmästarbostad, båda byggnaderna flyttade till platsen 1951. De utgör nu en gårdsbildning.

Församlingshemmet, utgörs av mangårdsbyggnaden till gården Hälleboda och flygelbyggnaden är flyttad från Renstad gård.

På södra sidan av kyrkogårdsmuren står Rökstenen uppställd. Den är landets märkligaste runsten genom sitt språkliga innehåll och antal runor. Vid rivningen av tiondeboden 1844 påträffades den inmurad i östra väggen. Man lät sedan istället mura in den på södra väggen i den nya kyrkans vapenhus, varifrån den frigjordes 1865. Sin nuvarande placering fick den 1933 under ett skyddstak, ritat av arkitekt Erik Lundberg. Under 1990-talet har ett turistcentrum vuxit upp med en utställning om Rökstenen.

Kyrkogården

Kyrkogården omgärdas av en stenmur med ingångar i söder, öster samt i norr från prästgården. De södra och östra grindstolparna bär inskriptionen "ÅR 1804". Smidesgrindarna är konstfullt utförda och är av samma typ som återfinns vid kyrkorna i Svanshals och Kumla.

Efter avslutad kyrkogårdsinventering kompletteras beskrivningen och historiken.

Kyrkobyggnaden

I samband med att den nuvarande kyrkan uppfördes 1842-1845 revs den medeltida kyrkan. Den var belägen på ungefär samma plats som den nuvarande. Den rivna medeltidskyrkan var uppförd av kalksten på 1100-talet med ett rektangulärt långhus och ett smalare absidkor. I väster fanns ett kraftigt torn, som sannolikt var samtida med kyrkan eller tillbyggt strax efter. Rivningen började 1843. Hela den gamla kyrkan brändes till kalk, en del såldes även till Svanshals som var i färd att bygga om sin kyrka.

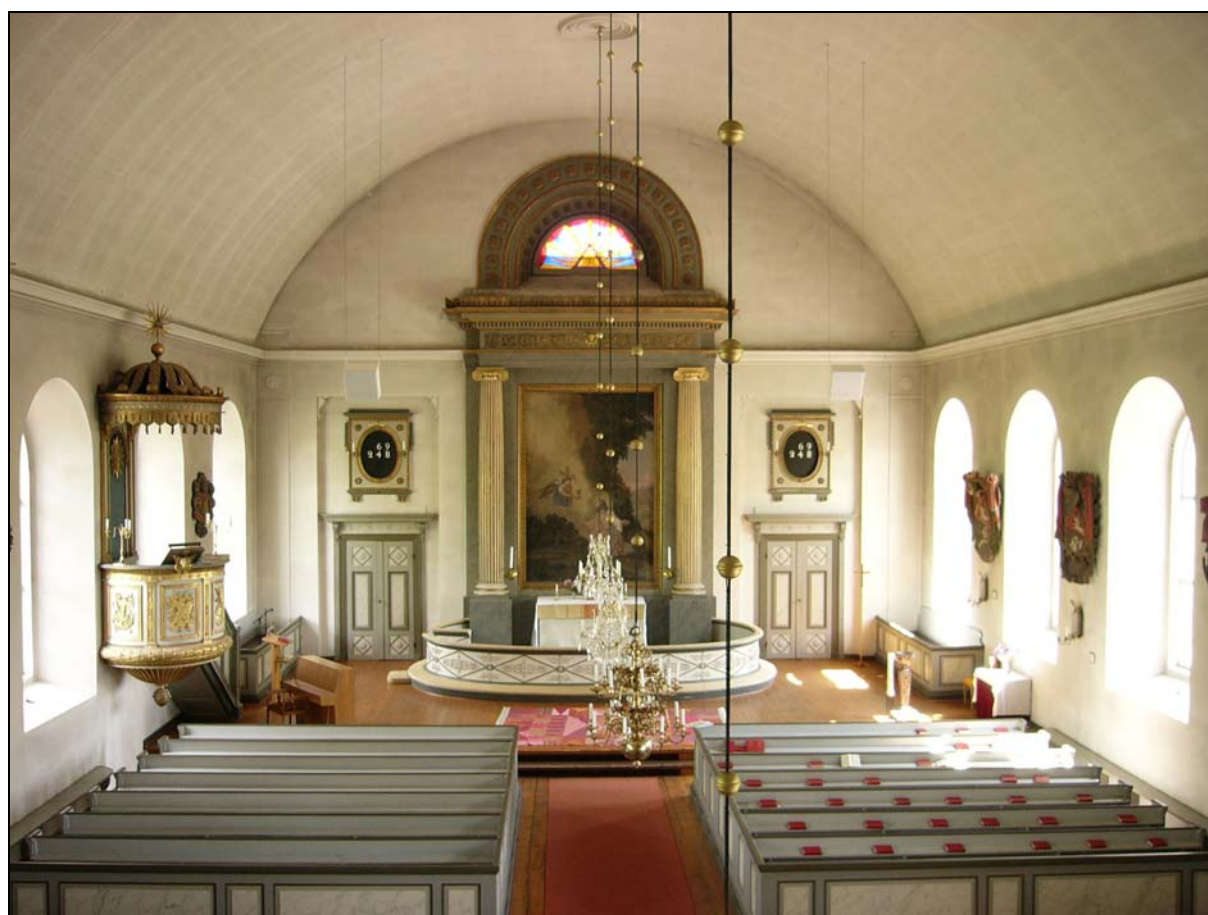
Den nya kyrkan uppfördes av sten och tegel med ett rektangulärt långhus med rakslutet kor och halvrund sakristia i öster samt västtorn. Östgötabyggmästaren Abraham Nyström

utarbetade ritningar 1840. I detta förslag har sakristian sin halvrunda form, dock med rusticerad fasad vilket även finns i tornets bottenvåning. Arkitekt Carl Gustaf Blom Carlsson på Överintendentsämbetet i Stockholm granskade och förändrade ritningarna. Han förändrade tornets utseende, vilket kom att krönas av en fyrkantig lanterninhuv. Utformningen följer Överintendentsämbetets rekommenderade typritning som spreds över hela landet. Den halvrunda sakristian ersattes av en lägre raksluten sakristia. Kyrkans slutgiltiga gestaltning följer i stort sett Nyströms ursprungliga utformning, med undantag av tornet och lanterninen samt altarpuppens utformning, som helt går tillbaka på Blom Carlssons förslag. Abraham Nyström (1789-1849) var tillsammans med sina söner August (1814-1886) och Johan Robert (1817-1890) storbyggmästarna i Östergötland under 1800-talet. Mellan åren 1836 och 1851 stod de för sju nybyggen av kyrkor och nio kyrkoombyggnader samt talrika uppdrag för profan bebyggelse. Kyrkan fick en mycket genomarbetad nyklassicistisk utformning med spritputsade fasader och symmetriskt placerade fönsteröppningar med slätputsade omfattningar. Putsen är avfärgad i vitt med spår av en äldre gul färgsättning. Långhusets stora fönsteröppningar är försedda med rundbågiga gjutjärnsbågar, medan övriga fönsterbågar är av trä. De är brunmålade, men med tidigare lager av grönt och guldockra. Taket försågs med ett för tiden typiskt flackt sadeltak, som ursprungligen var belagt med svartmålad järnplåt. Detta utbyttes mot svartmålad galvaniserad plåt 1997. Tornet kröns av en fyrkantig lanterninhuv genombruten med kolonettgallerier som avslutas upptill med trekantsgavlar. Fasader och portaler pryds av de för Abraham Nyström typiska blomornamenten i terracotta. Huvudingången är via tornet i väster och ingångar finns också centralt placerade på långhusets nord- och sydsida.

Interiören är i stort sett intakt sedan byggnadstiden. Kyrkorummet är ljust och rymligt och tidstypiskt utformat med ett högt putsat tunnvalv och symmetriskt uppbyggt korparti. Altartavlan "Jesu i Getsemane" är målad 1844 av Carl Ferdinand Lind. En stor del av inredningen är ritad av Nyströms, däribland predikstolen. De tillverkade ofta själva predikstolarna till sina kyrkor. De valde företrädesvis en modell med cylindrisk korg med karakteristisk dekor i låg relief. Utmärkande för Nyströms kyrkoinredning är även utsmyckningen på altarring, läktarbarriärer och dörrar i form av liggande eller stående

rombfält med olika ornament, framför allt blomornament. Altaret är ett enkelt träaltare. Nummertavlorna är placerade över dörrarna på korväggen. Dessa är vändbara och nås från våningen över sakristian. Den slutna bänkinredningen är ursprunglig och är indelad i fyra kvarter. Från byggnadstiden är även korbänkarna och de väggfasta bänkarna som löper runt långhuset. Orgelläktaren har också behållit sin ursprungliga utformning med framskjutna sidopartier, med undantag av att bänkarna på norra sidan tagits bort för att ge mer plats för kören. Övriga bänkar på läktaren har inte förändrats utan behållit sina raka ryggstöd. Golvet är original, med undantag för en del i koret. Golvet är dock lackat i sin helhet. Orgeln tillkom först 1871 och är byggd av Åkerman & Lund. I tornets första våning finns klockornas trampmaskin, som fortfarande används, och lucköppningen sker manuellt genom en vevanordning på samma våningsplan.

Kyrkan har renoverats vid ett flertal tillfällen under 1900-talet, men förändringarna har inte påverkat kyrkans utformning nämnvärt. Johannes Dahls Arkitektkontor i Tranås fick 1957 i uppdrag att renovera kyrkan. Såväl Riksantikvarieämbetet som dåvarande landsantikvarie Bengt Cnattingius betonade redan då kyrkans stora kulturhistoriska värden; ”Röks kyrka, som byggdes 1843-1845 efter ritningar av direktör A B Nyström, är en utomordentligt typiskt exponent för senempiren. Den står helt orörd från denna tid med undantag för bänkarnas målning i grått, som utfördes på 1930-talet men som utfördes delvis efter äldre förebilder och som därför på ett lyckligt sätt ansluter sig till senempireinteriören. I Linköpings stift torde det inte finnas någon mera välbevarad och enhetlig empirekyrka.” Vid renoveringen togs de bakre bänkraderna bort, bänkarna byggdes om något för att bli sittvänligare. Syd- och nordportalerna försågs med ett par yttre dörrar och fönstren fick innanfönster. Sannolikt ombyggdes sakristian vid detta tillfälle och försågs med bl a WC.

Bland kyrkans äldre inventarier finns den gamla predikstolen bevarad. Den är tillverkad 1759 och har fått behålla sin originalfärg, vilket är mycket ovanligt. Dopfunten är tillverkad 1661 av kalksten i Michaels Hackes verkstad i Skänninge och har en för deras produktion typisk utformning. Det finns även en medeltida dopfuntscuppa av grå kalksten bevarad. Kyrkan är även ovanligt rikt utsmyckad med ett stort antal begravningsvapen från olika släkter, men främst från Snoilskys på gården Sättra. Vid den västra ingången finns en gravsten som tröskel. Den är försedd med vapensköldar, varav den ena kan vara Snoilskys. Hörnen är borthuggna för att passas in vid dörrarna.

KULTURHISTORISK BEDÖMNING

Röks kyrkomiljö ingår i ett större område av riksintresse för kulturmiljövården och är dessutom ett välbesökt turistmål av internationellt intresse, eftersom Rökstenen står omedelbart utanför kyrkogårdsmuren.

Kyrkogården

Den kulturhistoriska bedömningen kompletteras efter avslutad kyrkogårdsinventering.

Kyrkobyggnaden

Röks kyrka är såväl exteriört som interiört mycket välbevarad och ett av de främsta exemplen på empiretidens kyrkor i länet. Kyrkan utgör även en god representant för de stora kyrkobyggnaderna som uppfördes under mitten av 1800-talet till följd av befolkningsökningen. Interiören är i stort sett oförändrad och starkt präglad av byggnadstidens ideal genom att ursprunglig inredning, såsom predikstol, altare och altaruppsats, altarring, nummertavlor, bänkinredning, väggfasta bänkar, alla invändiga dörrar,

läktarbänkar och läktarbröstning är bevarad. Undantag är några borttagna bänkar i kyrkans västra del samt på läktarens norra sida. Kyrkan har även ett stort värde ur ett regionhistoriskt perspektiv då den är uppförd av östgötabyggmästaren Abraham Nyström. Det är även ovanligt att klockringning och lucköppning fortfarande sker manuellt. Trampmaskinen, som fortfarande är i bruk, visar på den mekaniska utvecklingen under 1800-talets industrialisering.

Kyrkobyggnaden som helhet utgör ett nationellt kulturarv. Att bevara kyrkobyggnaden i sin nuvarande skepnad med den information den bär på är en viktig uppgift i arbetet med att förvalta de kulturhistoriska värdena. Kyrkans nyklassicistiska exteriöra karaktär förstärks av de putsade fasaderna och det svartmålade plåttaket.

Sammanfattning

- Röks kyrkomiljö ingår i ett större område av riksintresse för kulturmiljövården och är även ett välbesökt turistmål av internationellt intresse, eftersom Rökstenen står omedelbart utanför kyrkogårdsmuren.
- Kyrkan är en av de ståtligaste och bäst bevarade empirekyrkorna i landet. Den är mycket välbevarad såväl exteriört som interiört och kyrkobyggnaden som helhet utgör ett unikt nationellt kulturarv.
- Från den medeltida kyrkan kvarstår en del inventarier, däribland dopfuntscuppan och dopfunten av kalksten tillverkad i Mikael Hackes verkstad. Kyrkans äldre föremål visar på en lång historisk kontinuitet och samband med den nu riva medeltidskyrkan.

HÄNDELSELISTA

Förteckningen gör inga anspråk på att vara komplett. Den bygger enbart på nedan redovisade källor och kan i framtiden komma att revideras.

- 1100-1299 Nybyggnad – Kyrka av kalksten med rektangulärt långhus, västtorn och smalare absidkor. Riven. Sockenk.
- 1100- Specifika inventarier – dopfuntscuppa av kalksten. MU
- 1661 Specifika inventarier – dopfunt av grå kalksten med svart och rödbrun målning, tillverkad vid Mikael Hackes verkstad. Sockenk
- 1745 Specifika inventarier – lillklockan gjuten av Magnus Hultman, Norrköping. ATA
- 1751 Fast inredning – Orgel, ursprungligen byggd 1652 av Per Jönsson i Skänninge, ombyggd av Jonas Wistenius i samband med flytten till Röks kyrka, ersattes av en ny 1871. SvK
- 1759 Fast inredning – Predikstol, ersattes av en ny 1844. Förvaras nu under läktaren, färgskikten är original. Sockenk. ÖLM
- 1843 Rivning – medeltidskyrkan revs. Sockenk
- 1842-1845 Nybyggnad – Kyrkan i sin helhet.** Rektangulärt långhus med rakslutet korparti, halvrund sakristia i öster, västtorn. Ritningar av byggmästare Abraham Nyström och arkitekt Carl Gustaf Blom Carlsson. Byggmästare Abraham Nyström och sonen August Nyström. Sockenk
- 1843-1844 Fast inredning – bänkinredning, läktare. Predikstol, ritad av Abraham Nyström. Sockenk
- 1843-1844 Specifika inventarier – Altartavla ”Jesu i Getsemane”, målad av Carl Fredrik Lind (Linn), samtida inramning. SvK
- 1845 Invigning – den 17 augusti av biskop Joc Hedrén. SvK
- 1862 Rökstenen, som inmurades i vapenhusets södra vägg 1844, påträffades och frigjordes, placerades vid kyrkogårdsmuren. SvK
- 1871 Fast inredning – Orgelverk av Per Larsson-Åkerman, Åkerman & Lund. Sockenk. ÖC 1967-10-19
- 1895 Teknisk installation – kaminer vid mittingångarna på södra och norra sidorna. SvK
- 1906 Vård/underhåll, exteriör, lanterninen, eventuellt ommålades hela tornet. SvK
- 1914 Specifika inventarier – storklockan gjuten av K G Bergholtz, Stockholm. ATA

- 1924 Vård/underhåll, exteriör, snickerierna ommålades. SvK
- 1930-1939 Renovering, interiör, bänkinredningen ommålades i gråblått efter äldre förebilder. SvK
- 1941 Specifika inventarier – mellanklockan gjuten. ATA
- 1944-1945 Vård/underhåll, exteriör, putslagning, omkalkning. SvK
- 1944-1945 Ändring – ombyggnad, interiör, de bakre bänkraderna borttagna, predikstolen från 1759 placerades där. Tak och snickerier ommålades, väggarna vitkalkades. SvK
- 1944-1945 Teknisk installation – elektrisk belysning. SvK
- 1957 Vård/underhåll, exteriör, omkalkning. Johannes Dahls arkitektkontor, Tranås. SvK
- 1957 Ändring – ombyggnad, interiör, nya ytterdörrar monterade utanför de befintliga dörrarna på nord- och sydfasaden, nytt vindfång mellan långhus och vapenhus, innanfönster, bänkarna något ombyggda, sannolikt endast lutning av ryggarna, ytterligare tre bakre bänkrader borttogs, altarpuppställning, predikstol mm rengjorda, för övrigt ommålning. Sannolikt ombyggdes sakristian vid detta tillfälle. Johannes Dahls arkitektkontor, Tranås. SvK
- 1957 Teknisk installation – värmeledning, kaminerna borttogs. SvK
- 1964 Vård/underhåll, exteriör, kalkning, målning av snickerier, omförgyllning. Östgöta Bladet 1964-07-22.
- 1964 Ändring – ombyggnad, bänkarna på orgelläktarens norra sida borttogs för att ge mer plats för kören. ÖLM
- 1967 Ändring - Fast inredning, orgeln från 1871 restaurerad av Åkerman & Lund. ÖLM
- 1976 Renovering, exteriör. Västingångens trappa gjordes om. SvK, K
- 1996-1997 Renovering, exteriör, nytt galvaniserat plåttak på långhus, lanternin, absid, ersatte den sannolikt ursprungliga takbeläggningen av svartmålad järnplåt. Utbyte av rötskadat timmer i och runt lanterninen, nytt räcke till lanterninen efter äldre förebild, målning av lanterninen samt förgyllning av korset. Absidens takfönster nyttillverkat efter äldre förebild. Isolering m m av långhusvind. ARKSAM Uno Söderberg Arkitektkontor AB, ATRIO Arkitekter, Västervik. Socken. ÖLM
- 1997 Konservering av det medeltida altarskåpet, predikstol m.m. Östergötlands länsmuseum. ÖLM
- 1999 Vård/underhåll, exteriör, målning av de galvaniserade taken. SvK
- 2003 Vård/underhåll, exteriör, putslagningar, omkalkning, målning av snickerier på tornet. ATRIO Arkitekter, Västervik

- 2004 Vård/underhåll, exteriör, putslagningar, omkalkning, målning av snickerier på långhuset. ATRIO Arkitekter, Västervik
- 2004 Kulturhistorisk inventering av kyrkobyggnaden och kyrkomiljön, utförd av Östergötlands länsmuseum på uppdrag av Linköpings stift.

Förkortningar

ATA – Antikvariskt-topografiskt arkiv

K – Kyrkan

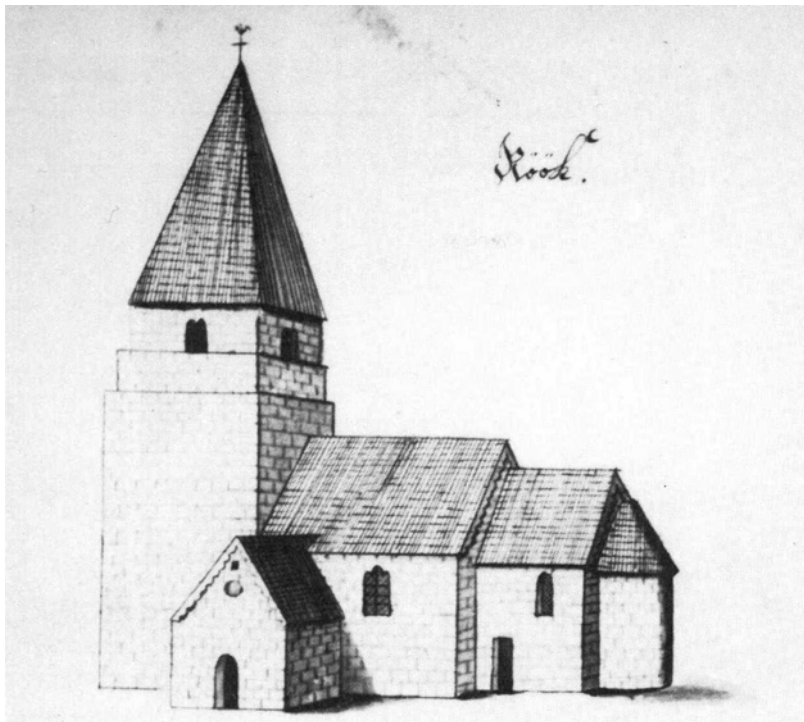
MU - Ullén, Marian, Ljungstedt, Sune, Östergötlands medeltida dopfuntar, Riksantikvarieämbetet, 2003.

Sockenk.- Forskningsprojektet Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria. Riksantikvarieämbetet 2000; rev. 2003-12-09

SvK – Manuskript till Kyrkobyggnader 1760-1860, del 5, Östergötland. Sveriges Kyrkor. Riksantikvarieämbetet.

ÖC – Östgöta Correspondenten

ÖLM – Östergötlands länsmuseums topografiska arkiv

Röks medeltida kyrka avbildad på 1670-talet av Elias Brenner

BEFINTLIGA SKYDDSFORMER

Kyrkan och kyrkogården är skyddade enligt Lagen om kulturminnen 4 kap.

Röks kyrkomiljö ingår i område av riksintresse för kulturmiljövården, Omberg – Tåkern [E1]

Röks kyrkomiljö, K 22, är utvärderad som kulturhistorisk värdefull miljö i kulturminnesprogrammet för Östergötland, utgivet av länsstyrelsen i Östergötlands län 1983.

KÄLLOR

Antikvarisk-topografiskt arkiv, Riksantikvarieämbetet

Elfström, Gunnar, Från sockenmurare till storbyggmästare. Östergötland. Meddelande från Östergötlands och Linköpings stads museum 1978.

Forskningsprojektet Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria.

Riksantikvarieämbetet 2000; rev. 2003-12-09

Kulturmiljövårdens bebyggelseregister, Riksantikvarieämbetet;

www.bebyggelseregistret.raa.se

Manuskript till Kyrkobyggnader 1760-1860, del 5, Östergötland. Sveriges Kyrkor.

Riksantikvarieämbetet.

Mörkfors, Gunnel, Nyklassicistisk kyrkorum. Ingår i Kyrka i Bruk. Meddelande från

Östergötlands läns museum 1996.

Nyström, Gerorg, Herrgårdarnas byggmästare och deras släktled under trehundra år. Värnamo 2002.

Ridderstad, Anton, Historiskt, Geografiskt och Statistiskt lexikon öfver Östergötland, M-Ö, Norrköping 1877.

Sveriges Bebyggelse, Östergötlands län, del V, Uddevalla 1948.

Ullén, Marian, Ljungstedt, Sune, Östergötlands medeltida dopfuntar, Riksantikvarieämbetet 2003.

Östergötland, landskapets kyrkor. Red. Marian Ullén. Forskningsprojektet

Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria. Riksantikvarieämbetet 2004.

Östergötlands läns kalender 1872.

Östergötlands läns museums topografiska arkiv

Övriga inventeringar

Sedan 2002 pågående inventering av kyrkogårdar/begravningsplatser i Östergötlands län, utförs av Östergötlands läns museum.

Kyrkomiljöinventering i Ödeshögs kommun, utförd av Östergötlands läns museum 1979.

Prästgårdsinventeringen i Östergötlands län, utförd av Östergötlands läns museum 1978.

Skolinventeringen i Östergötlands län, utförd av Östergötlands läns museum 1978.

Kartor

Häradsekonomisk karta 1878

Ekonomisk karta, 1948 och 1983, blad 8E 2h Rök